

IVAN ČAMPA

POSVETILO

Sprejmite, prosim, Betka, za spomin
te pesmice, ki sad so bolečin
iz onih lepih dni, ko sem ob Vas
preživel mladih sanj najlepši čas.

Zdaj vem že jaz in veste tudi Vi,
da vsi tedaj otroci smo bili;
povrh pa v meni ždel je še poet,
ki ni znal resno gledati na svet.

Tako me, prosim, razumíte zdaj
in pozabite, če sem žalil kdaj!
Naj bodo pesmi te »Spominov« list,
ki pisal sem jih še — idealist.

EMANUEL KOLMAN

HREPENENJE

Glej, iz noči dehti mi tvoj nasmeh.
Takole sam v dolino prisluškujem
in težko mi po tvojih je očeh.

»O, pridi, draga!« zvezde govorijo,
»O, pridi!« vrb šepet s potoka čujem,
»O, pridi!« tiho breze v snu ihtijo.

»Ne hodi!« sence temne v mrak golčijo,
»Ne hodi!« val grgrà ob tihem gaju,
»Ne hodi!« tožna misel loči naju.